

Nee terugkeren zal je niet

Nee terugkeren zal je niet al zie ik je terug
in het ingespannen oude vrouwengezicht
achter het stuur van een passerende auto
of dan weer in de lijnen van een rug,
naast mij aan een tafeltje in zomaar
een restaurant. *Ach... nee, ach nee.*
Op onze tijdstippen blijft de telefoon stil.

De dingen gaan door. Je ziet het aan ogen,
je hoort het in taal. Je was ook zo
voor je vertraagde en niet meer jezelf zocht.
Alleen uit het labyrint van mijn hoofd
zendt vele malen op een dag het oer-jong
morsetekens ... bel haar, *ach ... nee, ach nee.*

Mocht ik minder dan Orpheus wensen, dit.
Niet je lijf, niet je stem, niet aan de telefoon
een laatste gesprek. Maar. Voor één keer
schuiven op drie hoog lamellen opzij.
Door zon overbelicht, je gezicht,
je uitzwaaien, het terugwijken,
tot slot je hand die loslaat.
Lamellen die vanzelf sluiten.

Eric de Rooij